

กฎกระทรวง

ฉบับที่ 3 (พ.ศ.2529)

ออกตามความในพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพ สิ่งแวดล้อมแห่งชาติ

พ.ศ. 2518

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 19 วรรคสาม และมาตรา 28 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2518 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2521 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและการพลังงานออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ให้ยกเลิกความในข้อ 1 แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2527) ออกตามความในพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2518 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ 1 ผู้มีสิทธิขอรับใบอนุญาตทำรายงานเกี่ยวกับการศึกษาและมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบกระเทือนต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม ได้แก่

(1) สถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาหรือสถาบันวิจัย ซึ่งมีฐานะเป็นนิติบุคคลตามกฎหมายไทย

(2) นิติบุคคลซึ่งได้จดทะเบียนตามกฎหมายไทย

(ก) ห้างหุ้นส่วนสามัญจดทะเบียนที่ผู้เป็นหุ้นส่วนทั้งหมดต้องมีสัญชาติไทย

(ข) ห้างหุ้นส่วนจำกัดที่ผู้เป็นหุ้นส่วนจำกัดไม่จำกัดความรับผิดชอบทั้งหมดต้องมีสัญชาติไทย และทุนของห้างหุ้นส่วนจำกัดนั้นไม่น้อยกว่าร้อยละห้าสิบเอ็ด ต้องเป็นของผู้เป็นหุ้นส่วนซึ่งเป็นบุคคลธรรมดาและมีสัญชาติไทย

(ค) บริษัทจำกัดที่กรรมการบริษัทจำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งต้องมีสัญชาติไทย และทุนของบริษัทจำกัดนั้นไม่น้อยกว่าร้อยละห้าสิบเอ็ดต้องเป็นของผู้ถือหุ้นซึ่งเป็นบุคคลธรรมดาและมีสัญชาติไทย

(3) นิติบุคคลซึ่งได้จดทะเบียนตามกฎหมายต่างประเทศ แต่นิติบุคคลดังกล่าวต้องมีนิติบุคคลตาม (1) หรือ (2) ซึ่งได้รับใบอนุญาตเป็นผู้มีสิทธิทำรายงานเกี่ยวกับการศึกษาและมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบกระเทือนต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมเข้าร่วมในการทำรายงานด้วย

(4) รัฐวิสาหกิจซึ่งมีกฎหมายเฉพาะจัดตั้งขึ้น เฉพาะแต่ในกิจการของรัฐวิสาหกิจนั้น

(5) สภาการเหมืองแร่ตามกฎหมายว่าด้วยสภาการเหมืองแร่เฉพาะแต่ในกิจการของสมาชิก

ผู้มีสิทธิขอรับใบอนุญาตทำรายงานตาม (1) และ (2) ต้องมีสำนักงานใหญ่หรือที่ทำการในราชอาณาจักร สำหรับนิติบุคคลตาม (2) และ (3) ต้องมีวัตถุประสงค์เพื่อประกอบธุรกิจเกี่ยวกับการศึกษาวิจัยและให้คำปรึกษาทางวิชาการด้วย

ผู้มีสิทธิขอรับใบอนุญาตทำรายงานตามวรรคหนึ่ง ต้องไม่เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตตามข้อ 13 (3) (4) (5) (6) หรือ (7) เว้นแต่ระยะเวลาได้ล่วงพ้นไปแล้วไม่น้อยกว่าสามปีนับแต่วันที่ถูกล้างเพิกถอนใบอนุญาต”

ข้อ 2 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสามของข้อ 3 แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2527) ออกตามความในพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2518

“ในการออกใบอนุญาตให้ผู้ใดเป็นผู้มีสิทธิทำรายงานเกี่ยวกับการศึกษาและมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบกระเทือนต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ อาจกำหนดเงื่อนไขที่ผู้ได้รับใบอนุญาตจะต้องปฏิบัติ หรือเงื่อนไขจำกัดขนาด ลักษณะ หรือประเภทของกิจการที่ผู้ได้รับใบอนุญาตจะมีสิทธิทำรายงานดังกล่าวไว้ในใบอนุญาตตามที่เห็นสมควรก็ได้”

ข้อ 3 ให้ยกเลิกความในข้อ 7 แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2527) ออกตามความในพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2518 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ 7 รายงานเกี่ยวกับการศึกษาและมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบกระเทือนต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม ต้องมีลายมือชื่อผู้อำนวยการซึ่งอยู่ประจำตามข้อ 4 (1) และมีหน้าที่รับผิดชอบในการทำรายงานอย่างน้อยหนึ่งคน กับลายมือชื่อเจ้าหน้าที่ของผู้ได้รับใบอนุญาตซึ่งอยู่ประจำตามข้อ 4 (2) และมีส่วนร่วมในการทำรายงานอย่างน้อยสามคนรวมทั้งให้ระบุชื่อ ที่อยู่ และเลขที่ใบอนุญาตของผู้ได้รับใบอนุญาตไว้ในรายงานดังกล่าวด้วย”

ข้อ 4 ให้ยกเลิกความใน (8) ของข้อ 11 แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2527)

ออกตามความในพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2518 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(8) ผู้ได้รับใบอนุญาตฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงนี้ หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในใบอนุญาต”

ข้อ 5 ให้ยกเลิกความในข้อ 12 แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2527) ออกตามความในพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2518 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ 12 คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติมีอำนาจสั่งพักใบอนุญาตของผู้ได้รับใบอนุญาตได้ เมื่อปรากฏว่า

(1) ผู้ได้รับใบอนุญาตทำรายงานด้วยความประมาทเลินเล่อจนอาจเป็นเหตุให้ทางราชการได้รับความเสียหาย

(2) ผู้ได้รับใบอนุญาตยินยอมให้ผู้ชำนาญการ หรือเจ้าหน้าที่ของผู้ได้รับใบอนุญาตอื่นซึ่งถูกเพิกถอนใบอนุญาตเพราะทำรายงานอันเป็นเท็จ หรือซึ่งมีส่วนร่วมในการทำรายงานในส่วนที่เป็นเท็จ มาทำรายงาน

(3) ผู้ได้รับใบอนุญาตฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในใบอนุญาต การสั่งพักใบอนุญาตตาม (1) ให้มีกำหนดครั้งละไม่น้อยกว่าหกเดือน แต่ไม่เกินสิบสองเดือน และการสั่งพักใบอนุญาตตาม (2) หรือ (3) ให้มีกำหนดครั้งละไม่น้อยกว่าสามเดือนแต่ไม่เกินหกเดือน

ผู้ได้รับใบอนุญาตซึ่งถูกสั่งพักใบอนุญาตต้องหยุดทำรายงานนับแต่วันที่ถูกระงับพักใบอนุญาต”

ข้อ 6 ให้ยกเลิกความใน (4) ของข้อ 13 แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2527) ออกตามความในพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2518 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(4) ผู้ได้รับใบอนุญาตซึ่งถูกสั่งพักใบอนุญาตตามข้อ 12 ได้กระทำการตามข้อ 12 (1) (2) หรือ (3) ซ้ำอีก”

ข้อ 7 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (7) ของข้อ 13 แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2527) ออกตามความในพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2518

“(7) ผู้ได้รับใบอนุญาตฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในใบอนุญาต ในกรณีที่เงื่อนไขในใบอนุญาตนั้นได้ระบุว่า การฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเป็นเหตุให้เพิกถอนใบอนุญาตได้”